Dumnezeu, care este bogat în îndurare
(Gott, der reich ist an Barmherzigkeit)
Phoenix, Arizona, S.U.A.
19. ianuarie 1965

Puteți să vă aşezați. Eu am fost surprins după ce am intrat şi văzusem pe platformă pe fratele Moore şi toți acei frați prieteni pe care îi cunosc de mulți ani. Este într-adevăr un privilegiu să îi văd în seara aceasta aici. Eu mă simt mic când stau aici şi vorbesc, şi am atâția teologi în spatele meu. Poate mă vor corecta dacă nu am dreptate. Eu sper.

Noi ne bucurăm foarte mult de o anumită persoană care se află aici, sora Rose. Eu am luat prânzul astăzi cu fratele Shores şi cu delegatul lui. Pe drum încoace fratele Williams mi-a spus că sora Rose este foarte bolnavă. Noi am vizitat-o scurt şi am îngenunchiat. Ea a avut febră mare şi a fost într-adevăr bolnavă. După o rugăciune scurtă, Domnul ne-a spus: „Ea va fi vindecată şi mâine seară va fi acolo.“ Şi iată că este aici în seara aceasta. Ea stă în locul acela. Aşa este.

Soră Rose, ridică-te te rog un moment ca ei să te vadă. Noi Îi suntem mulțumitori DOMNULUI. Ea era în pat. Ea a spus: „Satana m-a îndemnat să fac totul. Eu am venit, iar acum sunt aici culcată.“ Ea a avut ceva cu gâtul. Dar Dumnezeu a pus-o pe picioare. Noi ne bucurăm de aceasta şi Îi mulțumim DOMNULUI nostru scump.

Noi am avut timpuri minunate. Mâine seară suntem în hotelul Ramada. Nu uitați: mâine seară nu suntem aici, ci în Ramada Inn. Conferința începe apoi în seara următoare. Deci, voi trebuie să mă mai suportați încă o seară. Ieri seară am prelungit-o prea mult. Eu mi-am propus la începutul anului ca mesajul meu de trei, patru, cinci ore să-l scurtez numai la treizeci, patruzeci de minute.

Ieri seară v-am povestit că soția mea m-a lăudat duminică: „Tu ai făcut-o foarte bine.“ Ieri seară a trebuit să stric iarăşi totul, când am trecut peste timp. În loc de treizeci am avut nevoie de cincizeci şi cinci de minute.

Pe drum încoace m-a întrebat Billy în seara aceasta: „Despre ce vei vorbi?“

Eu i-am răspuns: „Eu mi-am făcut câteva notițe şi câteva texte biblice. Eu nu ştiu. Din unele aş putea ține patru sau cinci predici diferite.“ Eu am continuat: „Mi se va da când voi ajunge acolo şi voi vedea situația.“

El a spus: „Tu ai promis că te vei ruga pentru toți bolnavii.“

Eu am răspuns: „Da. Câte bilete de rugăciune ai?“

El a spus: „Douăsute.“

Apoi i-am spus: „Atunci încep deja în seara aceasta.“

Apoi el a spus: „Gândeşte-te: tu ai numai cincisprezece minute la dispoziție. Restul l-ai folosit ieri seară.“ Cincisprezece minute! Atunci trebuie să ne grăbim, nu este aşa?

Noi v-am promis că ne vom ruga pentru toți care au un bilet de rugăciune şi trebuie să ne ținem de promisiune. Noi nu putem să vă punem pe toți în rândul de rugăciune şi nu putem nici să vă chemăm pe fiecare în parte din adunare. Chiar dacă Duhul Sfânt mi-ar da acest lucru, nu aş fi în stare. Mi-ar lua toată puterea. Dar noi suntem încredințați cu lucrurile acestea. Noi ştim că Dumnezeu mai este Dumnezeu. Vindecarea nu vine prin aceasta. El zideşte credința şi ne lasă să recunoaştem că ne găsim în prezența Lui.

În seara aceasta ne vom ruga pentru toți care au un bilet de rugăciune. Mâine seară în Ramada Inn vom împărți celelalte bilete şi ne vom ruga acolo pentru toți, pentru că eu mai am doar seara de mâine. Cum am spus, mi s-a rezervat o seară la conferință, poate şi timpul de la micul dejun. Depinde cum decurge totul.

Unul dintre vorbitori nu a venit încă. Eu cred că este fratele Humburg. Amburgy, corect. Kash Amburgy. Acest nume german nu-l pot reține. Eu cred că este german. Cred că trebuie să „sar“

pentru el, cum numim noi aceasta. Scuzați-mi expresia.

Noi am avut un timp minunat în Domnul. Dacă sunt străini în seara aceasta aici: suntem bucuroşi că ați venit şi credem că Domnul vă va binecuvânta. Eu mă rog, ca în seara aceasta când ne vom despărți, să nu mai fie nici un bolnav în clădire, ci ca Domnul să vină în puterea Lui cea mare şi să îi vindece pe cei bolnavi şi suferinzi.

Până mai înainte am vorbit cu unii personal, cazuri care sunt deosebit de grele. Domnul a binecuvântat şi s-a răspândit aceasta aşa de repede, încât au venit trei- până la patru sute de oameni pentru convorbire şi au fost supărați că a trebuit să aştepte atâta timp. La timpul care a fost necesar pentru aceasta, ar fi trebuit să se aştepte unu până la doi ani pentru convorbiri, pentru că puteau să aibă loc numai între adunări. Noi stăteam împreună şi aşteptam până când Domnul ne-a spus cauza exactă.

În seara aceasta sunt aici oameni deznădăjduiți, care au fost la aceste convorbiri. Aşa este? Lăsați-ne să vedem mâinile voastre. Este vorba despre convorbirile speciale. Da, acolo este cineva. Tu ştii că aşa este. Noi am aşteptat să vedem ce ne spune Domnul în fiecare caz. Apoi a trebuit să încetez. Eu i-am spus lui Billy că nu mai putem avea convorbiri personale.

Eu am trecut a doua oară de douăzeci şi cinci. Când îmbătrâneşti nu mai este aşa cum eşti obişnuit. Paşii voştri se micşorează. Fratele Moore nu simte încă nimic în direcția aceasta. Eu cred că suntem de aceeaşi vârstă.

Multă apă a curs pe râu în jos de când tu, eu şi fratele Brown cu fratele Outlaw, fratele Garcia, fratele Fuller am venit pentru prima dată aici. Este unul dintre frații aceştia aici? Dacă da, atunci ridicați mâna. Da, eu cred că acolo este fratele Fuller, dacă nu mă înşel. Aici este fratele Outlaw. Fratele Garcia nu mai este în Phoenix, nu este aşa? El s-a mutat din Phoenix în California. Au fost timpuri minunate. Eu mai cred încă tot acelaşi mesaj pe care l-am avut atunci: „Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci.“ Atunci Becky mai era mică. Sunt aproximativ nouăsprezece ani de atunci.

Ea este acum o fată înaltă, grasă şi urâtă de nouăsprezece ani. Ea şade aici undeva. Unde eşti Becky? Se va revanşa pentru aceasta! Eu mai ştiu cum o țineam în brațe. În seara aceasta mi-ar fi greu să fac lucrul acesta.

Eu pot să-mi amintesc de o adunare a fratelui Garcia, pe când ea era mică. Eu am spus: „În seara aceasta avem o adunare internațională. Eu le vorbesc spaniolilor. Nevasta mea este germană. Eu sunt irlandez. Şi fetița mea cea mică este indiană.“ Eu m-am referit la Becky.

Pe când am vrut să ies afară, o fată s-a îndreptat înspre mine şi a spus: „Frate Branham.“

Eu am spus: „Da dragă, ce doreşti?“

Ea a răspuns: „Nu crezi că fiica ta este cam palidă pentru a fi o indiană?“ Voi ştiți că ea este blondă. Eu am spus: „Numai în comportări este indiană.“

Noi suntem mulțumitori în seara aceasta că suntem iarăşi aici. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, vrem să ne apropiem de El, pentru că El este Cuvântul. Dacă se descoperă Cuvântul, atunci El este în voi.

Ieri seară am vorbit despre *Sămânța dezbinării.* V-ați bucurat? Şi de binecuvântările DOMNULUI? Eu am prețuit faptul că pot să vă aduc mesajul. Noi vedem care este sămânța.

Este în seara aceasta un caz special, ceva deosebit? Unii dintre voi sau poate chiar toți, care vor fi în rândul de rugăciune, ar trebui să spună: „O, DOAMNE, ai milă de mine când am să vin să se roage pentru mine. Fie ca credința mea să crească pentru a îndeplini condițiile.“ Poate are cineva o rudă care este bolnavă. Vreți să ridicați mâna voastră? Dumnezeu se uită în jos. Voi nu ştiți ce simt eu când mă uit încolo. Vedeți numai cât necaz este! Frați-predicatori, uitați-vă la asta! Dacă eu simt astfel, atunci cum este cu Tatăl nostru ceresc? Desigur! Să ne rugăm.

Scumpe Isuse, în Numele acesta satisfăcător ne apropiem de tronul cel mare de îndurare. Căci nu le este dat oamenilor un alt nume, decât singurul Nume al DOMNULUI Isus. Noi venim în Numele Lui. Noi ne rugăm, Tată ceresc. Primeşte-ne în seara aceasta ca pe copiii Tăi credincioşi. Iartă-ne

necredința noastră, DOAMNE. Ajută-ne în seara aceasta ca să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pentru tot ce avem nevoie.

TU ştii ce este în spatele mâinilor ridicate: boală, unii sunt în necazuri familiare sau financiare, unii sunt obosiți şi epuizați, unii sunt decăzuți, unii păcătoşi. Indiferent care este necazul: TU îi eşti superior fiecărui duşman. De aceea ne rugăm, DOAMNE, ca noi să putem cuprinde că toți duşmanii noştri sunt învinşi, toți, chiar şi moartea, iar noi care suntem în El şi pe care ne iubeşte, s-a dat pentru noi şi ne-a spălat în sângele Lui, suntem mai mult decât învingători.

Noi ne rugăm DOAMNE, ca toată necredința, toate îndoielile, toate dezorientările, tot ce nu este dumnezeiesc, să plece de la noi în seara aceasta, ca Duhul Sfânt să aibă prioritatea cea mai mare în inima noastră. Fie ca El să ne vorbească într-un mod supranatural. Fie ca El să ne vorbească în toată puterea. Fie ca El să îi trezească pe cei morți spirituali, celor bolnavi şi suferinzi să le dea sănătatea înapoi, genunchii şi mâinile slăbite să le întărească. Dorim să devină un timp de bucurie.

Seara aceasta să fie străpungerea, DOAMNE, în timp ce suntem adunați şi ne rugăm, ca să putem merge la Ramada Inn să începem cea mai puternică conferință care a fost vreodată în oraşul acesta. TU ai spus: „Dacă poporul care este numit după Numele Meu, se adună şi se roagă, atunci îi voi asculta din cer." O, Dumnezeule, noi ne rugăm în seara aceasta ca să se întâmple.

Tată, dacă citim Cuvântul, nimeni în afară de Tine nu îl poate interpreta. TU eşti propriul Tău interpret. Noi ne rugăm, ca Tu să ne interpretezi lucrurile despre care vom citi, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Mulți dintre voi îşi notează textele pe care le citeşte un predicator. Eu doresc ca voi să deschideți împreună cu mine la epistola către Efeseni.

Ultima duminică am vorbit despre epistola către Efeseni şi despre cartea lui Iosua din Vechiul Testament, care corespunde cu epistola către Efeseni. A fost cartea mântuirii.

Mântuirea are două domenii diferite: „a ieşi afară" şi „a merge înăuntru". Mai întâi trebuie să ieşiți afară. Unii vor să ia lumea cu ei înăuntru. Dar pentru a putea intra în Hristos, trebuie să ieşiți din lume. Pentru a intra în credință, trebuie să ieşiți din necredință. Nu are voie să fie nimic în drum. Pentru a avea credința adevărată, trebuie să lăsați în urmă absolut totul care este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai astfel ajungeți în credință.

Cartea lui Iosua a fost „epistola către Efeseni" a Vechiului Testament. Moise a reprezentat legea, care nu a putut mântui pe nimeni. Dar harul a putut. *Iosua* înseamnă acelaşi cuvânt ca şi Isus „Iehova-Salvatorul".

Noi observăm că am ajuns iarăşi într-un timp efesian. Denominațiunile noastre intelectuale şi programele noastre au ajuns la Iordan. Avem nevoie iarăşi de o stare efesiană. Avem nevoie de un exod, o „ieşire afară" şi o „intrare înăuntru" pentru răpire.

În seara aceasta vom citi din Efeseni 2. Eu am spus acestea pentru ca voi să puteți deschide la acest capitol.

Voi erați morți în greşelile şi păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram şi noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământeşti, când făceam voile firii pământeşti şi ale gândurilor noastre, şi eram din fire copii ai mâniei, ca şi ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greşelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

De aici vreau să iau o parte dintr-un verset, şi anume „Dumnezeu, care este bogat în îndurare" *Dumnezeu, care este bogat în îndurare.*

Eu doresc ca voi să observați ce a exprimat Pavel aici: „EL ne-a adus la viață. Voi erați morți în greşelile şi păcatele voastre, în care trăiați odinioară, când trăiați în poftele firii voastre pământeşti şi ale gândurilor voastre, dar v-a adus la viață."

Ce a cauzat această schimbare? Ce a cauzat că noi, care am fost morți, am fost aduşi la viață?

Aduşi la viaţă înseamnă: înviaţi. A fost o transformare de la moarte la viaţă. Nu există nimic mai mare ce i se poate întâmpla unui om, decât să fie adus de la moarte la viaţă. Dacă un om care este mort fizic, poate fi înviat fizic, atunci este ceva măreţ. Dar nimic nu este mai măreţ decât atunci când Dumnezeu îl aduce la viaţă pe un om care a fost mort duhovniceşte.

„Voi, care eraţi morţi.“ Voi aţi fost morţi. Mulţi dintre voi pot să privească înapoi şi ştiu că au fost odată morţi. Dar de ce nu mai sunteţi în seara aceasta morţi, cum aţi fost? Voi aţi meritat-o pentru că aţi fost păcătoşi. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare.“ Asta este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare. Ce nu am fost noi! Dar Dumnezeu …! Aceasta a cauzat schimbarea. Dumnezeu, care este bogat în îndurare!

Oh, eu sunt aşa de mulţumitor pentru că El este bogat în îndurare. Ce ar fi, dacă El ar fi bogat în bani şi în lucruri materiale? EL este, dar cel mai mare lucru este, că El este bogat în îndurare. Oh, ce Cuvânt măreţ este pentru noi, care am fost morţi!

În ultima seară am vorbit despre sămânţa care trebuie să moară. Tot ce este în jurul sămânţei de viaţă trebuie nu numai să moară, ci să şi putrezească. Dacă nu putrezeşte, atunci viaţa nu poate să iasă la suprafaţă. *Putrezit* înseamnă: trecut, dispărut. Atunci când ajungem ca părerile, gândurile noastre să dispară complet, putrezite şi dispărute de la noi, atunci poate să iasă sămânţa la viaţă.

Aici voi introduce un pic de învăţătură. Dacă nu credeţi, este bine şi aşa. Este în ordine. Eu o cred. Eu cred că nici un om, nici un copil nu putea fi născut pe acest pământ fără ştiinţa dinainte a lui Dumnezeu. Pentru că El este nesfârşit. EL ştie toate lucrurile. Deja când se naşte un copil în lumea aceasta, este ceva în el.

Dacă va avea viaţă, atunci este ceva în acest copil, care o va simţi mai devreme sau mai târziu. Sămânţa cea mică este în el. Scriptura o spune foarte clar. Dacă în seara aceasta aveţi viaţă veşnică, dacă trăim veşnic, atunci am fost întotdeauna, pentru că există numai un fel de viaţă veşnică. Noi am fost întotdeauna. Motivul pentru care am fost întotdeauna, este, pentru că suntem o parte din Dumnezeu. Dumnezeu este singurul care este veşnic.

Atunci când Melhisedec a primit zeciuiala de la Avraam, i-a fost socotit deja strănepotului Levi, care mai era încă în coapsele lui. El a plătit zeciuiala, pentru că era deja în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat pe Melhisedec. Despre tema *„Cine este acest Melhisedec?“* aş dori să vorbesc într-o dimineaţă în cealaltă clădire. Fiţi atenţi: deja atunci a ştiut Dumnezeu că va veni acest băiat. EL a ştiut toate lucrurile.

Noi suntem o parte din Dumnezeu. Voi aţi fost întotdeauna. Voi nu vă puteţi aminti, pentru că aţi fost numai un atribut al lui Dumnezeu. Voi aţi fost în gândurile Lui. Numele vostru, în caz că este scris în cartea vieţii, a fost scris înainte de întemeierea lumii. EL a ştiut cine sunteţi.

Eu nu spun aceasta pentru a vă deruta în învăţătură, ci pentru a face clar ca să vă eliberaţi de frică şi groază. Voi nu ştiţi încă cine sunteţi. Dar voi nu o să deveniţi fii ai lui Dumnezeu, ci sunteţi deja. Voi aţi fost întotdeauna fii ai lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu v-a avut la început în gândurile Lui, atunci voi, o parte din voi, şi anume viaţa care este în voi, trebuia să fie deja înainte la Dumnezeu. Înainte de a apărea voi trupeşte pe pământ, înainte de a exista ceva în afară de Dumnezeu, aţi fost deja unul din atributele Lui. EL a cunoscut numele voastre. EL ştia ce fel de culoare a părului veţi avea. EL ştia totul despre voi. Trebuia să se întâmple ceva, pentru că voi eraţi un păcătoşi.

Mulţi dintre voi sunt de acord cu mine. Pe când eraţi un băiat sau o fată mică şi aţi fugit încolo şi încoace, au fost anumite lucruri care nu erau importante pentru ceilalţi copii, dar în voi urla sufletul împotriva acestora. Undeva era deja Dumnezeu, deşi mai eraţi păcătoşi. Vă amintiţi? Desigur. Ce a fost? Deja atunci a fost această formă mică de viaţă în voi.

După un timp aţi auzit Evanghelia. Poate aţi mers la o comunitate, aţi acceptat una şi cealaltă, aţi mers de la o denominaţiune la alta. Dar pentru că eraţi o parte din Dumnezeu, trebuia să fiţi o parte din Cuvânt. Dar când aţi auzit într-o zi Cuvântul, aţi ştiut de unde veniţi. Voi aţi recunoscut care este

adevărul. Voi ați fost întotdeauna, sămânța a fost întotdeauna în voi. Cuvântul, care a fost înainte de întemeierea lumii în voi, a recunoscut Cuvântul şi voi ați venit.

A fost ca în povestirea mea despre vultur, în care un pui de vultur a fost clocit de o găină. Micuțul a umblat cu puii de găină. Găina a cloncănit, dar el nu a înțeles-o. El nu a înțeles cum pot mânca puii de găină hrana care era prin curte. În el era ceva care era deosebit de puii de găină, pentru că el era de la început un vultur. Aşa este. Într-o zi, mama lui care îl căuta, a trecut pe acolo. El a auzit strigătul ei, şi a fost cu totul altceva decât cloncănitul găinii.

Aşa este cu fiecare credincios născut din nou. Voi puteți auzi teologie multă şi toate contradicțiile inventate de oameni, dar totuşi, când străluceşte Cuvântul, atunci vă cuprinde ceva şi voi veniți. Vouă, care ați fost odată morți în păcate, El v-a dat viață. Dar mai întâi trebuie să fie viață, care poate fi adusă la viață. Prin ştiința Lui dinainte, Dumnezeu a ştiut toate lucrurile. Noi am fost destinați dinainte să fim fii şi fiice ale lui Dumnezeu. „Astfel v-a dat şi vouă viață, care erați morți în păcatele şi greşelile voastre în care ați trăit odinioară."

Priviți înspre Pavel. El a fost un teolog mare. Dar când a stat față în față cu Cuvântul, cu Isus, el a primit viață. El a străpuns înspre viață, pentru că el a fost destinat dinainte. El a fost o parte din el. Când Cuvântul a văzut Cuvântul, era conform naturii lui. Cloncănitul găinii în bisericile ortodoxe nu a mai avut nici o influență asupra lui. El a văzut Cuvântul. A fost o parte a Cuvântului. El era un vultur şi nu o găină. El era în curtea găinilor, dar el a fost de la început un vultur.

Eu am auzit o poveste asemănătoare despre o rățuşcă, care a fost clocită tot de o găină şi sper că nu vi se pare a fi o hulă. Ea nu înțelegea nimic. Era o rățuşcă mică şi ciudată, care nu ştia ce să facă cu praful şi cu toate celelalte. Ei se jucau în curte, dar într-o zi găina i-a condus după grajduri, iar rățuşca a mirosit apa. Ea a fugit cât a putut de repede înspre apă. De ce? Ea nu a mai fost niciodată la lac. Ea nu a fost niciodată în apă. Ea a fost de la început o rățuşcă, dar ea a trebuit mai întâi să recunoască.

Exact aşa este cu credinciosul. În el este ceva care recunoaşte în momentul când se întâlneşte față-n față cu Dumnezeu. Sămânța este în el şi primeşte viață. Aşa este. Apoi el fuge de lucrurile acestei lumi. Ele sunt moarte pentru el. Oh, şi eu îmi amintesc de ele. Noi toți am trăit în aceste lucruri ale lumii. Dar când am cuprins adevărul, a devenit ceva viu în noi, o sămânță mică a ieşit la viață şi toate lucrurile acestei lumi au putrezit. Nouă nu ne-a mai fost dor de ele.

Cine este născut din Dumnezeu, nu păcătuieşte. Închinătorul, a cărui conştiință a fost curățită odată de păcat, nu mai păcătuieşte. Problema păcatului este încheiată. Voi deveniți o parte din Dumnezeu în Hristos. Hristos a murit pentru a vă elibera pe voi.

Gândiți-vă ce am fi devenit noi, dacă Dumnezeu nu s-ar fi îndurat de noi. Dar Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată, ne-a mântuit. Unde am fi fost noi în seara aceasta, dacă Dumnezeu nu ar fi fost bogat în îndurare?

Odată pământul a fost aşa de păcătos şi omul a adus atâta stricăciune pe pământ, încât lui Dumnezeu i-a părut rău că l-a făcut pe om. Capul, tot corpul a fost ca o rană şi Dumnezeu a fost mâhnit că l-a făcut pe om. De aceea El a spus: „Am să şterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut." EL a vrut să-i şteargă de pe fața pământului, pentru că nu erau altceva decât o grămadă stricată.

Atunci ar fi fost distrusă omenirea, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu i-a lăsat pe cei nevinovați să moară împreună cu cei vinovați. EL le-a pregătit un drum celor care au intrat şi au vrut să facă ceea ce era corect. EL a creat un drum al îndurării pentru acei care au primit îndurarea şi le-a pregătit corabia. Cu alte cuvinte spus: EL le-a dat vulturilor avânt pentru a zbura peste judecată şi să nu moară împreună cu găinile. EL a croit un drum de ieşire în zilele lui Noe. L-a pregătit pentru că El este bogat în îndurare.

Totuşi, după ce este pregătit drumul pentru oameni, ei îl resping. Motivul pentru care îl resping constă în faptul că în ei nu a fost nimic pentru a-l primi. Nu era nimic pentru a-l primi. Mama mea spunea: „Voi nu puteți stoarce sânge dintr-o sfeclă, pentru că ea nu are sânge." Astfel, dacă nu este

viață pentru a-l primi, atunci nu poate fi acceptat.

Acesta este motivul pentru care fariseii i-au spus în față lui Isus că este Beelzebul. Nu era nimic în ei pentru a-L accepta. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine“, a spus El. Există o posibilitate de exprimare.

Câteodată poți vorbi cu oamenii de pe stradă despre DOMNUL, iar ei îți râd în față. Dar trebuie să o facem. Totuşi ascultați: „Nimeni nu poate veni la Mine numai dacă este atras mai întâi de Tatăl.“ Dumnezeu trebuie să atragă. Trebuie să fie viață. „Toți, pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.“

EL s-a îngrijit de toți care au vrut să fie mântuiți. EL s-a îngrijit de toți care au vrut să fie vindecați. În timp ce a făcut aceasta, s-a dovedit bogat în îndurare. EL a fost întotdeauna bogat în îndurare. De aceea trebuie să fie aşa, să nu mai rămână nimic altceva în afară de judecata,L' dacă refuzați. Pentru că păcatul trebuie judecat.

Faraon, imitatorul, a intrat în apă pentru că a crezut că poate să facă acelaşi lucru ca şi Moise. De fapt trebuia ca amândoi, Moise cu armata lui şi faraon cu armata lui, să piară în mare. Dar Dumnezeu bogat în îndurare a croit un drum pentru evrei, pentru că ei erau pe drumul care a fost pregătit pentru ei când au urmat Cuvântul.

Singura modalitate pentru a primi îndurare este de a urma indicațiile lui Dumnezeu. Numai dacă urmăm poruncile care ne-au fost date, ne poate arăta îndurare.

Nu demult am avut o discuție cu un predicator, care m-a acuzat că în timpul acesta eu predic o învățătură apostolică. Eu cred că am amintit despre aceasta ieri sau alaltăieri. El a spus: „Tu încerci să introduci o învățătură apostolică în timpul acesta.“ şi a mai spus: „Epoca apostolică a încetat odată cu apostolii.“

Eu l-am întrebat: „Crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu?“

El a răspuns: „Da.“

La aceasta eu am spus: „În Apoc. 22, 18 se spune: ‚… dacă va adăuga cineva ceva la ele, … şi dacă scoate cineva …' Numai *un* cuvânt, nu două! Numai *un* cuvânt!“

El a spus: „Asta o cred.“

Eu am răspuns: „Eu pot să-ți arăt că timpul apostolic a avut parte de binecuvântările care au fost date bisericii. Acum arătă-mi tu cu Cuvântul când le-a luat Dumnezeu de la biserică. Tu nu poți, pentru că nu stă scris.“ Apoi am continuat: „Aminteşte-ți, apostolul Petru a făcut introducerea timpului apostolic în ziua de rusalii. El le-a spus celor adunați: „Pocăiți-vă, şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri, şi pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru.“

Dacă voi ascultați de cloncănitul unei găini-denominațiuni şi vreți să trăiți în lucrurile din lumea de afară, atunci ceva nu este în ordine. Pentru că acesta este Cuvântul. Cine vrea, să vină. Dacă voi aveți dorința, atunci veniți. Dacă voi nu vreți, atunci sunteți într-o situație tragică. Dar dacă vreți să veniți, atunci urmați regulile lui Dumnezeu.

EL împlineşte întotdeauna ceea ce a promis. Eu am fost tânăr, acum sunt bătrân, dar niciodată nu s-a întâmplat ca Dumnezeu să nu-şi împlinească Cuvântul. El poate totul, numai să rateze nu poate. EL nu poate greşi. Dumnezeu nu poate. Este imposibil ca Dumnezeu să greşească şi să rămână Dumnezeu. EL trebuie s-o împlinească.

Armata lui faraon a încercat să imite, pentru că ei nu erau chemați şi nu aveau viață în ei. Făgăduința nu era valabilă pentru faraon. Lui nu i-a fost promisă țara făgăduită.

Dacă un imitator încearcă să facă acelaşi lucru ca şi credinciosul care a fost chemat, atunci el face numai de ruşine lucrarea. Aşa este astăzi cu sistemele noastre religioase. Prea mulți oameni încearcă astăzi să imite Duhul Sfânt. Prea mulți încearcă să imite botezul. Prea mulți încearcă să imite timpul apostolic. Este pentru credincioşi şi numai pentru ei. Dumnezeu, în bogata Lui îndurare, a creat un drum pentru copiii Lui ca ei să nu piară. El a croit un drum pentru ei.

Faraon, care i-a urmărit, a pierit în aceleaşi valuri care l-au salvat pe Moise şi grupul lui. Moise nu s-a înecat, pentru că Dumnezeu s-a îngrijit pentru acei care au urmat drumul pregătit de El şi a fost bogat în îndurare. Amin.

Puteți să vedeți ceea ce vreau să spun? Cum pot oamenii care nu cred în vindecare dumnezeiască, nu cred în botezul cu Duhul Sfânt, să primească ceva? Dumnezeu este bogat în îndurare pentru cei care urmează nu unei direcții religioase, ci lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Cuvântul. A devenit trup şi a locuit printre noi, pentru a putea aduce la iveală toate atributele lui Dumnezeu. Trupul Isus a fost trupul lui Dumnezeu a fost un atribut. Moise l-a văzut trecând cu spatele. Fața Lui nu a putut s-o vadă nimeni. Dar acum L-am văzut. Noi L-am văzut, noi L-am văzut ca jertfă. EL a fost un atribut al lui Dumnezeu care s-a desfăşurat Cuvântul. Aceasta a fost El.

Dacă un credincios vine la Dumnezeu, atunci devine un atribut al Cuvântului Său. **El este folosit pentru a vesti Cuvântul făgăduit pentru ziua respectivă.** Aşa este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu ne-a lăsat niciodată fără dovezi. EL este bogat în îndurare.

Noi am observat că Dumnezeu s-a îndurat de Moise la Marea Roşie. EL a spus în Exod 19, 4: „Ați văzut ce am făcut Egiptului, şi cum v-am purtat pe aripi de vultur şi v-am adus aici la Mine.“ Un alt bărbat a încercat să-l imite şi a intrat în mare. Dar ce a fost? EL i-a purtat pe ai Săi pe aripi de vultur.

Dumnezeu îi compară întotdeauna pe proorocii Lui cu vulturii. Ce a fost? Moise a fost mesagerul Lui, şi ei l-au urmat pe Moise. Acestea au fost aripile de vultur pe care au fost purtați. El a purtat mesajul lui Dumnezeu, iar oamenii l-au urmat. Ei l-au urmat pe Dumnezeu când l-au urmat pe Moise cu mesajul eliberării. Biblia spune, că ei nu au pierit cu cei necredincioşi. Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru că au urmat poruncile Lui. Dumnezeu vrea ca noi să-l urmăm poruncile.

Şi despre Core, Datan şi toată grupa de necredincioşi putem spune că au încercat să imite. Ei au vrut să introducă ceva la programul lui Dumnezeu. Acest „program-un bărbat“ nu le-a convenit. Ei trebuiau să facă ceva. Core a spus: „Mai sunt şi alți bărbați sfinți în afară de tine, Moise. Tu crezi că eşti de neînlocuit. Să nu crezi aşa ceva. Mai există şi alți bărbați aici.“

Moise ştia că trebuie să aducă poporul acesta în țara făgăduită, pentru că el a primit făgăduința. El trebuia să-i conducă în țara făgăduită.

Astăzi Duhul Sfânt este aici pentru a confirma Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt aripile vulturului pe care suntem purtați. Nu printr-o teologie inventată de oameni, ci pe aripi de vultur să fim purtați în țara făgăduită.

Acolo au vrut să adune o grupă de găini. Ştiți voi, Core s-a gândit că poate să se ridice şi să-l imite pe vultur. Când au făcut asta, Dumnezeu a zis: „Desparte-te de ei!“, şi lumea a fost înghițită. EL ar fi putut să distrugă toată creațiunea, dar Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru acei care au încercat să urmeze Cuvântul Lui. Dumnezeu este întotdeauna bogat în îndurare. Mulți dintre ei s-au pus de partea lui Moise, apoi Dumnezeu a deschis pământul şi necredincioşii au fost înghițiți. Necredincioşii vor pieri întotdeauna.

Despre acei care nu au crezut, deşi au ieşit afară şi au mers un timp împreună cu ceilalți, Isus a spus: „Ei au murit!“ *Moarte* înseamnă distrugere. Ei sunt morți. Gândiți-vă. Ei au ieşit, au văzut minunile lui Dumnezeu, au văzut mâna puternică a lui Dumnezeu şi au mâncat din mană. Dar ei au auzit despre un bărbat cu numele Balaam, care a încurcat drumul lui Dumnezeu, pentru că învățătura lui era în contradicție cu Cuvântul: „Noi suntem toți frați. De aceea să venim toți împreună.“

Astăzi se formează iarăşi un sistem-Balaam. „Lăsați-ne să ne adunăm toți împreună.“ Nu va funcționa. Noi vrem să mergem cu vulturul, cu vulturul Iehova. Voi sunteți vulturii tineri.

Din fiecare grupă au fost salvați numai trei: Moise, Caleb şi Iosua. Ceilalți au pierit în pustie. Aşa a spus Isus în Ioan cap. 6. Dumnezeu, bogat în îndurare, nu i-a lăsat să piară împreună cu necredincioşii. Ei toți au murit acolo în pustie. Ei sunt morți. Dumnezeu l-a salvat pe Moise şi pe vulturii-credincioşi, pentru că au avut respect față de Cuvântul Lui.

Şi astăzi este unica posibilitate de a găsi îndurare înaintea lui Dumnezeu, prieteni. Dumnezeu mai este încă bogat în îndurare, dar trebuie să respectăm ceea ce a spus. Voi nu puteți accepta ceea ce spune cineva, voi trebuie să acceptați ceea ce a spus Dumnezeu. EL ne-a spus: „Fiecare cuvânt din gura omului este o minciună, numai Cuvântul Meu este adevărat."

Astăzi se spune: „Tot ce trebuie să faceți este să aderați la o comunitate şi să mărturisiți." Sau: „Spuneți o rugăciune, scrieți numele vostru într-un registru, lăsați-vă stropiți şi să vă lăsați botezați într-un fel anumit. Mai mult nu trebuie să faceți." Dar asta este pe dos.

Pentru a fi un vultur al lui Dumnezeu, trebuie să urmați Cuvântul în fiecare zi. Voi trebuie să vă hrăniți zilnic din Cuvânt.

Noi observăm că mai târziu, când Dumnezeu şi-a arătat îndurarea, ei au cârtit şi au devenit iarăşi slabi. Noi vedem cum au cârtit împotriva lui Dumnezeu. Când au făcut asta, au fost muşcați de şerpi şi au murit. Ei au meritat-o. Desigur. Fiecare, care nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu şi face ce au făcut ei, merită să moară. Fiecare a meritat să moară în pustie.

Când au devenit aşa de bolnavi, încât nici dr. Moise sau altcineva nu a putut să facă ceva şi au murit mii de oameni, atunci Dumnezeu a pregătit în îndurarea Lui nemăsurată un drum de scăpare pentru cei care au crezut. EL le-a dat un medicament când a lăsat să se înalțe un şarpe din aramă. Dumnezeu, în îndurarea Lui, a croit un drum de scăpare, pentru ca copiii Lui credincioşi să fie vindecați.

Dumnezeu se interesează pentru tot ce este în legătură cu voi: pentru greşeli, pentru speranțe, pentru fiecare stare din viață. Dumnezeu se interesează de voi. Voi sunteți copiii Lui, iar El este bogat în îndurare. EL vrea să facă ceva pentru voi.

Mai târziu, oamenii au păcătuit închinându-se la ceea ce le-a dat El ca ispăşire. Şarpele de aramă reprezenta păcatul deja judecat. Ei au făcut un idol din el şi astfel au păcătuit din nou. Dumnezeu nu împarte slava Lui cu nimeni. De aceea nu putem avea doi, trei sau patru dumnezei. Există numai un singur Dumnezeu. EL nu împarte slava Lui cu altceva. EL singur este Dumnezeu. Păgânii au mulți dumnezei. Noi avem un Dumnezeu. EL nu-şi împarte slava cu altcineva şi nu permite să se pună un idol înaintea lui. Deşi El i-a dat poporului o ispăşire, şi Cuvântul era al Lui şi corect, ei au intrat în necazuri când au început să slujească idolilor.

Acelaşi lucru s-a întâmplat, aşa cred eu, în epocile bisericii. Dumnezeu ni l-a trimis pe Martin Luther cu mesajul lui, John Wesley cu mesajul lui iar apoi mesajul de la rusalii. Dar ce am făcut cu el? La fel cum au făcut ei cu şarpele de aramă. Noi ne-am închinat la idoli: „Eu fac parte de *acolo,* şi eu fac parte de *dincolo*." Vedeți, voi aparțineți de un lucru căruia îi lipseşte sinceritatea, care nu este în legătură cu slujirea adevărată şi dumnezeiască a Cuvântului.

Ce s-a întâmplat? În Biblie ne este spus că proorocul a spart acest tablou idolatric. Aleluia!

De ceea, ce avem noi azi nevoie, este un prooroc care distruge idolatria denominațiunilor. Ei cred că ajung în cer dacă aparțin de o confesiune sau denominațiune. Aceasta trebuie distrusă, arsă şi aruncată. Dumnezeu este plin de îndurare; El este bogat în îndurare. Noi am fi fost în haosul acesta întunecat, dacă Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată nu ne-ar fi trimis Duhul adevărat cu tălmăcirea Lui în această clădire. Ce minunat se dovedeşte Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Desigur!

Ei credeau că acest şarpe, care a fost ridicat din porunca lui Dumnezeu şi atârnat de Moise pe stâlp, trebuie numai privit ca să fii vindecat, fără a fi sinceri. Ei stăteau numai acolo şi îl priveau. Apoi au făcut un idol din el. Dar Dumnezeu a trimis un prooroc şi a admis ca şarpele să fie distrus.

Toți, care nu au privit înspre şarpele de aramă în pustie, au pierit. Dumnezeu pregăteşte un drum, dar dacă nu îi dați atenție, dacă rămâneți pe partea cealaltă a străzii, țineți tare de o confesiune şi nu vreți să priviți în Cuvânt dacă este adevărat sau nu, pieriți ca toți ceilalți care nu au privit într-acolo. Dumnezeu este un Dumnezeu neschimbător. Cine nu a privit într-acolo, a murit. Aşa este şi astăzi, exact aşa.

Mai târziu oamenii au păcătuit cum au făcut-o întotdeauna, şi au făcut un idol din el când au vrut să fie vindecați, fără să fie sinceri. Ei au aparținut undeva, cum este astăzi cazul la noi. Acum recunoaştem diferența.

Ispăşirea şi semnul au fost bune pentru timpul acela. Pentru timpul acela a fost în ordine. Dar a fost destinată numai pentru timpul exodului. Numai pentru timpul acela a fost valabil: pentru exod.

Mesajul pe care l-a adus Martin Luther, a fost bun pentru timpul lui Luther. Atâta timp a fost valabil.

Sfințirea a fost bună pentru epoca lui Wesley.

Apoi am intrat în epoca penticostală. Restituirea darurilor este ceva foarte frumos. A fost bună pentru epoca aceea, dar acum mergem mai departe. Noi suntem mai departe, asta este sigur. Noi trebuie să fim mai departe, pentru că noi am făcut acelaşi lucru ca şi ceilalți, şi anume un idol: „Eu aparțin de linia aceasta. Eu aparțin de linia cealaltă."

Dumnezeu va trimite pe cineva care va sparge şi va rupe în bucăți acest lucru, şi va legitima Cuvântul Său deplin. Fiți atenți. Slavă lui Dumnezeu! Acum recunoaştem că este adevărat. Dumnezeu este bogat în îndurare!

Când proorocul a distrus şarpele de aramă, ei nu au mai avut nici un semn de vindecare şi de ispăşire, pentru că idolul lor a fost distrus. Dar Dumnezeu, bogat în îndurare, le-a dat altceva. Ce a făcut El? EL a mişcat apa din lac şi mulți au venit şi au fost vindecați când au intrat în apă. Când a venit Isus la acest lac, El a văzut un bărbat care stătea de ani de zile acolo şi aştepta mişcarea apei. Vedeți, Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată. Deşi ei au făcut un idol din el încât proorocul a trebuit să îl distrugă, Dumnezeu le-a pregătit un alt drum, pentru că El este bogat în îndurare. El vroia ca ei să fie vindecați, şi El a croit un drum ca să fie vindecați.

Aşa a mers mai departe. Lumea a devenit tot mai păcătoasă. La sfârşit lumea a devenit aşa de păcătoasă, încât Dumnezeu putea să lase să fie distrusă, cum a spus în proorocul Maleahi: „… ca nu cumva la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!" EL ar fi putut s-o facă conform prevestirii Lui.

Dar Dumnezeu, în nesfârşita Lui îndurare, a trimis un Salvator: Isus Hristos. EL l-a trimis pe Isus ca Salvator şi Vindecător. Acesta a zis: „Cum a înălțat Moise şarpele în pustie, aşa trebuie înălțat Fiul omului." Pentru acelaşi scop. EL este împăcarea. Noi avem un drept la ispăşire şi altceva nimic. Avem dreptul la tot ceea ce a răscumpărat Isus prin sângele Lui. Biblia spune: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, şi prin rănile Lui suntem tămăduiți." Noi putem cere asta, pentru că cuprinde şi împăcarea. Aceasta trebuie s-o cerem. Ne aparține nouă. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Trebuie să fie o ispăşire veşnică, pentru că El însuşi a venit. Dumnezeu însuşi a venit într-un trup păcătos, pentru a ne aduce o ispăşire veşnică. EL a suferit în trup, ne-a adus împăcarea şi s-a reîntors în Duhul Sfânt pentru a legitima împăcarea. Aceasta nu a putut-o face şarpele de aramă, nici apa mişcătoare. Totul s-a îndreptat spre desăvârşire. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare a făcut aceasta.

Astăzi epocile bisericii sunt trecute. Noi trăim în ziua aceasta şi am clarificat totul. Teologii noştri s-au lepădat demult de aceasta. Ei au declarat aceasta ca nefiind actual şi pentru un alt timp, pentru o altă epocă, un timp demult trecut. Vindecare dumnezeiască aproape că nu a mai existat. Nu mai era aproape nimeni care să creadă în aceasta. Au râs de aceasta. Acum douăzeci de ani s-a batjocorit aceasta. Şi penticostalii s-au îndepărtat. La început au fost de acord, dar mai târziu s-au distanțat.

Vedeți, ce au făcut ei. Ei au vrut să înființeze denominațiuni. Fiecare a pornit să-şi formeze o direcție de credință. În loc să primească lumina când a apărut, ei au format organizații cu direcțiile lor de credință. Fiecare are învățătura lui şi se ține de ea. Au lăsat atât de mult de la Cuvânt, încât Duhul Sfânt nu a mai putut să vină în adunare. Ei au făcut iarăşi un idol ca şi cu şarpele de aramă. Fiecare a spus: „Eu fac parte din aceasta. Eu fac parte din cealaltă." A fost idolatrie. În ce fel de încurcătură ne-am fi aflat în timpul sfârşitului!

Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, ne-a trimis din nou Duhul Sfânt şi legitimează

Cuvântul în seara aceasta, după cum a făgăduit. Dumnezeu a făgăduit aceste lucruri.

Vedeți, ce a făcut El! Vedeți, ce a făcut El. Noi putem să recunoaştem că pentru fiecare epocă a făgăduit ceva anume, şi observăm că s-a întâmplat exact aşa cum a prezis, pentru că El este bogat în îndurare. Întotdeauna este plin de îndurare pentru a împlini fiecare Cuvânt care l-a făgăduit. EL trebuie s-o facă întotdeauna, pentru că El este Dumnezeu. De fiecare dată când o face, se împlineşte Cuvântul stabilit pentru timpul respectiv. Este sămânța Lui pe care a semănat-o El în pământ. Ce a făcut El? EL a pus-o în Cuvânt şi astfel a devenit sămânță. De fiecare dată când este timpul unei epoci, se coace sămânța respectivă. Astfel a venit reforma. EL a dat făgăduința şi El o împlineşte.

Noi nu am meritat aceste lucruri. Noi nu am meritat binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că noi am alergat după lucrurile acestei lumi, am căzut în aceleaşi greşeli ca şi Cain. Cain a construit un altar frumos o comunitate frumoasă a aşezat flori pe el şi a crezut că este corect. El a crezut că mama şi tatăl lui au mâncat mere, pere, portocale sau altele în grădina Eden şi de aceea au fost alungați. De aceea le-a adus lui Dumnezeu, dar Dumnezeu le-a refuzat.

„Prin credință i-a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună ca a lui Cain."

Cu privire la ziua de azi, Biblia spune în epistola lui Iuda: „Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câştig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!" Ei merg pe calea lui Cain când construiesc denominațiuni, altare şi biserici mari pe care le împodobesc cu flori. Fiecare vrea mai mulți membri ca ceilalți. Toți care vin sunt primiți. Dacă se sare în sus şi în jos, dacă se strâng mâinile, cei cu botezul anumit, vorbire în limbi, sau dacă se merge de acolo dincolo ei îşi scriu numele în cartea lor. Aşa este. Dar când este predicat adevărul, ei pleacă şi îl refuză. Cum poate fi aşa? Fiți atenți, în ce încurcătură ne-am aflat.

Biblia spune că ei s-au aruncat în rătăcirea lui Balaam şi au pierit într-o răscoală ca a lui Core. Prin răscoala lui Core au căzut în rătăcire! În ce consta răscoala lui Core? „Cum spui tu că eşti singurul bărbat sfânt? Dumnezeu ne-a sfințit pe toți. Toată adunarea este sfântă. Ar trebui să venim toți împreună." Prin aceasta au căzut în rătăcire. Noi am meritat-o. Noi am meritat să fim asta.

Dar Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare, ne-a scos din acest haos şi ne lasă să recunoaştem înainte de a veni problema. Plin de îndurare ne-a trimis iarăşi o trezire cu vindecare dumnezeiască. Puterea lui Dumnezeu s-a reîntors. Conform istoriei bisericilor, nici o trezire nu a durat mai mult de trei ani. Această trezire ține de cincisprezece ani; ca un foc arzător înconjoară toată lumea. De ce? Pentru că am meritat-o? Pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare! Nu pentru că am meritat sau pentru că am cerut. Gândiți-vă ce s-a întâmplat.

Eu mă gândesc la o soră de-a voastră de aici din Phoenix, pe care mulți o cunosc: Hattie Waldrop. Ea a avut cancer la inimă. Ea a venit în rândul de rugăciune acum cincisprezece sau optsprezece ani când am fost pentru prima dată aici cu fratele Moore. Ea a fost foarte bolnavă cu cancer în inimă. De fapt trebuia să fie demult moartă. Dar Dumnezeu în nemăsurata lui îndurare a trimis puterea Lui peste ea. EL i-a salvat viața şi ea mai trăieşte şi astăzi. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Senatorul Upshaw, un bărbat însemnat. Eu cred că el a fost odată preşedintele sau vicepreşedintele conferinței baptiştilor din sud. El a încercat totul. El a fost un om bun. El a făcut tot ce a putut, a fost la toți doctorii. Nimeni nu i-a putut ajuta. El era în scaun rulant. Predicatorii s-au rugat pentru el. Peste tot l-au uns diferiți predicatori cu untdelemn litri.

Într-o seară, când m-am dus pe podium în Los Angeles, California, am văzut un număr mare de scaune rulante, poate de două-, trei ori mai multe decât în seara aceasta. Ei stăteau în toate coridoarele. Pe o targă era o fetiță de culoare, o fetiță mică, neagră. Mama ei era la ea. Fratele meu a organizat rândul de rugăciune.

Apoi am văzut ceva, dar nu am ştiut ce se întâmplă. Eu am văzut un doctor cu ochelari care opera la gât această fetiță de culoare. Prin aceasta a rămas paralizată. Eu m-am uitat împrejur şi m-am gândit: „Unde este acest copil?" Eu nu puteam s-o văd.

După un timp am văzut această fetiță mică, drăguță acolo în spate. Era în vârstă de şapte sau opt

ani şi trebuia să rămână pentru tot restul vieții în scaunul rulant. Nu era nici o speranță. Mama ei a îngenunchiat şi se ruga. Eu am spus: „Doctorul cutare a operat-o pe fetiță.“ şi i-am explicat totul.

Ea a spus: „Aşa este.“

Apoi ea a vrut s-o aducă pe micuță pe platformă. I s-a spus să n-o facă şi au încercat s-o liniştească. După o vreme s-a liniştit. Eu m-am gândit: „Noi vom mai avea o ocazie să ne rugăm pentru ea.“ Poate sunt oameni aici care au fost în seara aceea prezenți.

Eu m-am uitat peste adunare şi am văzut-o pe fetiță mergând pe stradă. Era o stradă îngustă. Ea avea o păpuşă pe care o legăna în brațe. Indiferent cât de tare a accentuat doctorul că ea va rămâne pentru toată viața paralizată Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt, a arătat o viziune şi fetița cea mică s-a ridicat imediat! Ea şi mama ei s-au luat de mână, au ieşit afară şi-l slăveau pe Dumnezeu.

În spate stătea un bărbat în vârstă, senatorul Upshaw. Mulți dintre voi cunosc mărturia lui. El era un bărbat bun, toată viața lui s-a străduit. El a fost de 66 de ani invalid, imobilizat în scaun şi pat. El putea să se mişte numai cu cârje şi nu mai putea să umble normal. El şedea acolo şi a văzut totul. Dintr-o dată am avut o viziune în care l-am văzut venind în față cu capul aplecat şi putea să umble ca toți ceilalți. Eu n-am ştiut cine este el.

Eu am spus: „Acolo în spate stă un bărbat mare, care a căzut de pe o căruță pe când era un copil. A fost o căruță cu fân. Prin aceasta s-a accidentat la spate. S-au făcut găuri în podea pentru ca zguduiturile care provin din alergătura oamenilor, să nu se transmită pe spatele lui.“ Eu am continuat: „El va deveni un om mare. Stima lui va creşte. El aparține de un grup important din Casa Albă.“

Cineva a venit la mine şi mi-a spus: „Acesta este senatorul Upshaw. L-ai auzit vreodată?“

Eu am răspuns: „Eu nu am auzit niciodată de el.“

I s-a adus un microfon prin care a vorbit.

Eu m-am uitat în jur. Apoi am văzut în viziune cum bătrânul senator venea înspre mine. El mergea aşa de normal cum nu se poate mai bine. El a mers fără cârje până în ziua când a murit. Dumnezeu este bogat în îndurare! După ce doctorii nu mai ştiau ce să facă, ştiința nu a mai putut ajuta şi totul a dat greş, Dumnezeu şi-a dovedit nemăsurata Lui îndurare față de senatorul Upshaw.

Eu mă gândesc la mine, la tinerețea mea. Oamenii mă numesc astăzi un duşman al femeilor. Atunci le-am urât. Cauza pentru lucrul acesta a fost că am văzut atâta imoralitate printre femei în tinerețea mea. Acum nu le mai urăsc, pentru că ştiu că există şi bune. Dar mai ştiu cât de imorale erau. Eu credeam: „Eu nu voi merge niciodată printre oameni. Eu nu sunt şcolat şi nu voi fi niciodată.“

Fiind copil, am stat la şcoală fără cămaşă. De aceea nu mi-am dezbrăcat haina care era încheiată cu ace de siguranță. Mie mi-a fost aşa de cald. Învățătoarea m-a întrebat: „William, nu îți este cald cu haina?“

Eu am răspuns: „Nu, mie îmi este un pic frig.“ Apoi m-a trimis la sobă ca să mai pun lemne pe foc. Eu credeam că ard! În tot timpul anului nu am avut cămaşă.

Eu mă gândeam: „Dacă voi avea vreodată atâția bani pentru a-mi cumpăra o armă treizeci şi trei, atunci merg în vest şi rămân pentru tot restul vieții acolo şi vânez.“ Eu nu vroiam să am nimic de-a face cu oamenii. Ei mă ocoleau pentru că nu mă agreau, şi eu îi ocoleam pe ei.

De fiecare dată când mergeam în oraş şi mă întâlneam cu cineva cunoscut, vroiam să conversez. Eu ziceam: „Halo John! Halo Jim! Cum vă merge?“

„Oh, halo!“

Ei nu vroiau să vorbească cu mine, nu vroiau să aibe nimic de-a face cu mine, pentru că tatăl meu făcea whisky cu alții. Nu eu o făceam! Eu nu am făcut absolut nimic. Da, aşa mă încadrau.

Nu demult i-am spus soției mele: „Pe peretele meu atârnă cele mai bune puşti care există în vânzare.“ Când mă gândesc la hainele vechi şi murdare! Astăzi am două, trei costume bune. Nu am prieteni? Eu trebuie să mă ascund ca să pot rămâne departe de oameni. Ce s-a întâmplat? Este din cauza personalității mele? Este din cauza studiului meu? Nu. Dumnezeu, care este bogat în

îndurare, m-a văzut în starea mea şi m-a salvat.

Eu îmi amintesc cum m-au condus de mână fiind orb. Eu nu puteam să văd. Totul a fost în ceață. Eu trebuia să rămân pentru tot restul vieții mele orb. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, mi-a dat lumina înapoi. Eu sunt în vârstă de cincizeci şi cinci de ani şi mai văd încă bine. Dumnezeu este bogat în îndurare. Acesta este singurul lucru pe care pot să îl spun.

Biserica nu a avut un drum pregătit pentru vindecare. Ei l-au avut, dar l-au refuzat. Dumnezeu însă, care este bogat în îndurare, le-a trimis darul vindecării. Acesta este Duhul Sfânt printre noi care legitimează Cuvântul prin semne. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Eu am două, trei pagini cu notițe, dar eu nu voi începe cu acestea, pentru că eu sunt conştient că a sosit timpul pentru rândul de rugăciune. Dar Dumnezeu este bogat în îndurare!

Mulți dintre voi sunt abandonați de medici. Aici stau oameni în scaune rulante care probabil nu o să se ridice niciodată din ele. Ei sunt osândiți pentru a rămâne în ele. Pentru unii dintre ei cu diferite paralizii nu există nici o posibilitate să se vindece. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, a pregătit o ispăşire. Să nu o refuzați, acceptați-o. Mai sunt şi oameni cu suferințe de inimă, oameni cu cancer, împotriva cărora doctorii sunt fără putere. Voi nu mai aveți nici o speranță, nici un ajutor în lumea aceasta.

Dar totuşi Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt care a legitimat Cuvântul, care îl dovedeşte acum pentru a arăta că El este acelaşi, ieri, azi şi în veci. Pentru că noi am meritat? Pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare. Amin. EL este Singurul, El este; este DOMNUL Isus. EL nu este mort, ci a înviat din morți. EL trăieşte în veci.

EL este acelaşi, ieri, azi şi în veci. EL mai este tot aşa de bogat în îndurare ca la femeia care avea o scurgere de sânge. Ea a trecut prin mulțime. Nu mai era nici o speranță pentru ea; doctorii au făcut tot posibilul pentru ea. Ea a avut o scurgere, a fost foarte bolnavă. Apoi a atins colțul hainei DOMNULUI, şi Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare s-a întors şi i-a spus ce are. Ea a fost vindecată de scurgerea de sânge.

Într-o zi o femeie cu un renume rău s-a dus la fântână pentru a scoate apă. Ea nu mai avea nici o speranță. Era ocolită de femei şi de ceilalți oameni, pentru că viața ei nu era în ordine. Ea se gândea: „Nu are nici un sens să încerc. Eu sunt pierdută. Ce îmi mai rămâne?“ Dar când şi-a ridicat privirea a văzut un bărbat la fântână care i-a spus tot ce a făcut. Dumnezeu este bogat în îndurare!

Acelaşi Dumnezeu este tot aşa de bogat în îndurare şi acelaşi ca în zilele acelea.

Eu cred că am împărțit aproape două sute de bilete. Noi îi vom chema imediat ca să se poată aranja în rând. Apoi ne vom ruga pentru ei.

Dar totuşi, înainte de a începe, vreau să spun pentru cei care sunt noi veniți: „Îndepărtați-vă de toate superstițiile.“ Aceasta nu are nimic de-a face cu superstiția. Aici o făgăduință dumnezeiască devine realitate. Depinde înspre ce priviți. Nu este capacitatea unui om. Nici un om nu are putere pentru aceasta. Dar noi, ca credincioşi, avem autoritate, nu putere, dar autoritate.

Nu demult m-a întrebat cineva: „Frate Branham, crezi tu că ai puterea să faci asta?“

Eu am răspuns: „Eu nu am nici un pic de putere. Dar eu am autoritate.“ Fiecare credincios o are. Dacă o respingeți, atunci veți rămâne acolo unde sunteți. Dar dacă o primiți, se va întâmpla ceva de neînchipuit, pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare.

Uitați-vă la un polițist care stă pe stradă. Hainele lui atârnă pe el pentru că este prea slab. Şapca îi vine până peste urechi. El merge la intersecție unde maşinile circulă cu 80 km/oră şi poate cu motoare de 300 de cai putere. El nu are puterea să oprească nici măcar o bicicletă. Aşa este. Dar dacă fluieră o dată şi ridică mâna, atunci veți auzi cum scârțâie frânele. El nu are putere, dar el are autoritate. El are tot oraşul în mână.

Fiecare bărbat şi fiecare femeie are autoritate de la Dumnezeu pe baza unei făgăduințe, indiferent de situația în care vă aflați. Pentru că El este bogat în îndurare şi a făgăduit că va face mai mult decât cerem şi putem înțelege. „Cine îi spune muntelui acesta: ‚Mută-te!' şi în inima lui nu se

îndoieşte, ci crede că ceea ce spune se va întâmpla, va vedea împlinindu-se.“ Voi nu aveți putere, dar voi aveți autoritate.

Gândiți-vă, ceea ce mi-a spus El atunci: „Tu vei cunoaşte tainele inimii.“ Îşi amintesc mulți din Phoenix de aceasta? EL a făgăduit-o. Ceea ce făgăduieşte El, se şi împlineşte.

Fără speranță sunt şi acei care nu au un bilet de rugăciune. Câți dintre voi sunt bolnavi şi nu au bilete de rugăciune? Ridicați mâna. Desigur. În ordine. Dacă vreți să vedeți autoritatea, nu puterea, ci autoritatea Cuvântului, este scris: „Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face şi voi.“

Isus a făgăduit în Luca 17 că înainte de venirea Lui va fi ca în zilele lui Noe: „Au mâncat şi au băut, s-au însurat şi s-au măritat şi nu au recunoscut până în ziua când Noe s-a urcat în corabie.“ EL a spus că va veni un astfel de timp. Apoi a continuat: „… Aşa cum a fost în zilele lui Lot … aşa va fi şi în ziua când Fiul omului se va descoperi“ când Fiul omului se va descoperi în ultimele zile.

Vedeți, cum El, Fiul omului s-a descoperit în statura acestui înger care era Fiul omului. Absolut. Avraam l-a numit „Elohim“. EL a fost Fiul omului care s-a descoperit înainte de a arde lumea păgână. Cui i s-a descoperit? Credincioşilor. Aşa zişilor credincioşi le-a trimis doi predicatori care le-au predicat. Dar la credincioşii adevărați El s-a aşezat cu spatele către cort. EL l-a numit „Avraam“, deşi înainte cu câteva zile el se numea „Avram“. Dar acum se numea „Avraam“. EL a întrebat: „Unde este nevasta ta, Sara?“

El a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.“

Apoi El a spus: „EU îmi voi ține promisiunea pe care ți-am dat-o. EU te voi vizita încă o dată.“

Avraam era de aproape o sută de ani şi Sara de aproape nouăzeci de ani. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, şi-a ținut promisiunea. Ei au primit copilul, pentru că Dumnezeu este îndurător, El este plin de îndurare. EL este bogat în îndurare. EL îşi ține promisiunea.

Fiți atenți, El era cu spatele la cort. Sara a râs în sinea ei şi a zis: „Cum se poate întâmpla aşa ceva? Eu sunt bătrână. Cum să mă mai gândesc la dragoste cu bărbatul meu, ca o fată proaspăt căsătorită? El este de aproape o sută de ani. Noi nu mai avem de mulți ani legătură. Cum poate să se întâmple aşa ceva?“

Îngerul, Fiul omului, care era cu spatele la cort a zis: „De ce a râs Sara şi s-a gândit: ‚Cum poate să se întâmple asta?'“

Ce a fost? Isus a spus în Luca 17, 30 că va fi ca în zilele lui Lot când va veni Fiul omului. Aceeaşi situație trebuie să fie înainte de arderea lumii păgâne. EL a spus că în ziua aceea se va descoperi Fiul omului. EL a dat ultima făgăduință în ultimul capitol din Maleahi. Trebuia să vină un mesaj prin care oamenii să fie întorşi prin aceleaşi binecuvântări la mesajul original de la rusalii. Ce este? Este un vultur cu două aripi, cu Vechiul şi cu Noul Testament, care cuprinde toate făgăduințele lui Dumnezeu. Atunci se împlineşte ceea ce a fost făgăduit de Biblie. Amin.

Dumnezeu, care este bogat în îndurare nu lasă poporul Lui în epoca aceasta denominațională din Laodicea, care este bogată în averi şi lucrurile acestei lumi. EL a croit un drum de scăpare. Credeți oameni! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin. Dumnezeu este bogat în îndurare. Îndurarea lui Dumnezeu este singurul lucru pe care îl cer. Nu dreptatea Lui, nu legea Lui, ci îndurarea Lui o cer. Dumnezeu să aibe milă de mine. Noi toți simțim astfel.

Eu am aşteptat. Acolo la capătul rândului stă o femeie. Ai un bilet de rugăciune? Nu. Eu vreau să-ți arăt că Dumnezeu este bogat în îndurare. Nervii tăi au suferit în ultimul timp, nu-i aşa? A fost foarte rău. Şi ochii tăi s-au înrăutățit. Aşa este? Desigur. Asta nu se va schimba. Dumnezeu este bogat în îndurare. Eu te întreb dacă poți să crezi asta. Tu nu ai bilet de rugăciune nimic. Tu nici nu ai nevoie. Prin har îți este dăruit.

Aici în față stă cineva care are o tumoare în corp. Nu o are de mult timp. Aşa este? Este adevărat. Tu nu ştii ce este. Te îngrijorează. Aşa este. O lovitură a cauzat-o. Ai un bilet de rugăciune? Tu nu ai. Nu ai nevoie. Dumnezeu este bogat în îndurare.

O frate, soră, credeți în Dumnezeu. Nu vă îndoiți. Credeți-L! Asta este corect.

Aici stă un bărbat cu un costum gri şi ochelari. Priveşte încoace. Crezi tu? Dumnezeu este bogat în îndurare. Tu ai o fractură. Crezi tu că Dumnezeu poate să vindece fractura şi să te facă sănătos? Eu vorbesc cu tine, care şezi la capătul rândului şi mă priveşti. Dacă crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece fractura, atunci Dumnezeu o va face dacă o primeşti. Crezi? O vei primi? Bine. Tu poți să o ai dacă o crezi. Fii îndurător!

Aici stă o doamnă. Ea suferă de insuficiență a irigației sangvine. Dacă crede, Dumnezeu o va vindeca. Dacă crede! Eu cred că pierde ocazia. Este foarte clar. Fii îndurător, este rugăciunea mea. Eu văd foarte clar numele femeii. Doamnă Riley, crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, acceptă. Amin. Crede numai. Dumnezeu este bun, nu-i aşa, Stella? Da. Aşa este. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea pe femeia aceasta. Este Dumnezeu în îndurarea Lui.

Acolo stă o altă femeie. În spate. Ea priveşte încoace. Şi ea are insuficiență a irigației sangvine. Ea chiar s-a gândit asupra acestui lucru. Eu nu am văzut-o pe femeie niciodată în viața mea. Cealaltă femeie a avut aceeaşi boală. Uită-te la mine. Crezi tu că eu sunt proorocul lui Dumnezeu şi slujitorul Lui? Tu ai şi o boală de inimă. Dacă este aşa, atunci ridică mâna ta. Acum nu o mai ai. Dumnezeu, care este bogat în îndurare dovedeşte că El trăieşte şi că este prezent în seara aceasta în această clădire. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Amin.

Dacă sunt păcătoşi şi decăzuți aici câți vor să se ridice şi să spună: „O, Dumnezeule, care eşti bogat în îndurare, ai milă de mine!“? Ridicați-vă dacă credeți şi vreți să trăiți îndurarea Lui. Eu mă voi ruga pentru voi. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine şi pe tine. Voi decăzuților, ridicați-vă. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Desigur că în această stare nu ați devenit aşa de nesimțitori, pentru ca să nu recunoaşteți că aceasta este făgăduința pentru ceasul acesta. Desigur că nu sunteți aşa de adânciți în denominațiuni, încât nu puteți vedea că aceasta este făgăduința în ceasul acesta Dumnezeu, bogat în îndurare.

Indiferent cine s-a ridicat, eu mă voi ruga imediat pentru voi. Eu doresc să vizitați o biserică bună cu Evanghelia deplină, să vă lăsați botezați biblic şi Dumnezeu să vă dea Duhul Sfânt.

Vrea să se mai ridice cineva şi să spună: „Şi eu doresc să te gândeşti la mine. Dumnezeule, gândeşte-te la mine în îndurarea Ta. Eu nu am trăit cum ar fi trebuit.“? Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze şi pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aşa este corect. „Dumnezeu, care este bogat în îndurare, ai milă de mine.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Câți mai sunt aici care îşi spun: „Şi eu mă ridic. Eu vreau să-i arăt lui Dumnezeu, că cer îndurare. Viața mea nu a fost corectă. Eu am trăit-o în felul acesta sau celălalt. A fost un în sus şi în jos. Dar eu vreau să trăiesc îndurarea Lui.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Încă cineva? Spuneți: „Dumnezeu este bogat în îndurare.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Asta este corect. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Dumnezeu să te binecuvânteze şi pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate. Dumnezeu vă vede. Ridicați-vă numai.

Voi întrebați: „Foloseşte la ceva asta, frate Branham?“ Desigur. Ridicați-vă şi veți vedea care este diferența.

Dacă în inima voastră sunteți într-adevăr sinceri, atunci Dumnezeu se va dovedi bogat în îndurare. EL nu vrea să piară nimeni, ci toți să se pocăiască. Dumnezeu este bogat în îndurare. O, Dumnezeule, ai milă de noi.

Câți sunt aici care au bilete de rugăciune? Care au fost? Seria A sau B, nu-i aşa? A şi B. Toți care au bilete cu seria A să se grupeze pe partea aceasta. În spate toți cu seria B.

Sunt poate aici predicatori care vor să mă ajute? Dacă vrea să vină cineva aici, mă voi bucura pentru ajutor, pentru că noi ne rugăm cu plăcere împreună cu voi.

Biblia spune: „Semnele îi vor urma pe cei care cred.“ Desigur. „În Numele Meu vor scoate draci şi

vor vorbi în limbi.“ Am făcut noi asta? Prin îndurarea lui Dumnezeu. Dar nu de la noi, ci pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare şi îşi ține Cuvântul.

O, Dumnezeule! Dacă aduceți scaunele rulante aici în față, ne vom ruga aici pentru ei. Atunci nu trebuie să îi duceți acolo în coridor. Ei pot veni aici. Noi ne vom ruga sigur pentru toți. Pentru fiecare. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Vă veți grupa pe partea dreaptă? A venit fratele Brown cu tine? El vine mâine. Eu sper că va fi aici. Unde este fratele Outlaw? Unde este fratele Fuller? Cei care au fost prezenți când am fost de prima dată aici, să vină în față. Vă mai amintiți de rândurile vechi de rugăciune? Noi rămâneam până când trebuiau să mă sprijine de ambele părți, pentru că eram aşa de slăbit.

Câți au fost atunci la început în adunări? Vedeți! Mai ştiți când v-am povestit că DOMNUL Isus mi-a spus că aceste lucruri se vor întâmpla dacă voi fi sincer? Aşa este? Aşa ceva nu am avut atunci. Dar totuşi s-a întâmplat pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare şi credincios făgăduinței Lui. Amin. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! „O, eu sunt aşa de bucuros că sunt unul dintre ei.“ Amin.

[Fratele Branham cântă.]

Oh, eu am fost un om nenorocit, ticălos, sărac şi orb. Dar acum pot să recunosc prin bogata Lui îndurare, prin nemăsurata Lui îndurare că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Amin. Ce minunate sunt poruncile Lui!

Ridică-te, fratele cu cârje. Dacă nu poți să stai, atunci aşează-te aici. Vom veni imediat şi ne vom ruga pentru voi.

Acum, toți care au bilete de rugăciune cu seria A şi B să se grupeze pe cealaltă parte. Ne vom ruga apoi pentru ei.

Frați-predicatori, voi sunteți învitați cu drag. Dacă credeți că trebuie să se pună mâinile peste bolnavi, atunci veniți aici pe platformă la mine. Noi ne vom ruga pentru bolnavi.

Acum către voi, care stați în rândul acesta. Puteți crede că prezența lui Dumnezeu este aici, că Duhul Sfânt este în mijlocul nostru şi face exact ceea ce a promis? Dacă aş avea putere să vă vindec, aş face-o. Dacă aş avea o posibilitate, aş face-o în mod sigur. Dar eu nu am.

Dumnezeu mi-a dăruit un dar mic. Eu nu sunt un predicator deosebit, nu am destulă şcoală pentru a fi calificat pentru predicator. Astăzi trebuie să ai experiențe teologice ca să poți primi un titlu de doctor. Dar eu nu pot să aştept. Dumnezeu vede inima mea şi ştie că vreau să fac ceva pentru El. Eu prețuiesc aceasta foarte mult.

Nu demult mi-a spus cineva: „Eu sunt de părere că sunteți un om drăguț, domnule Branham, dar eu cred, că sunteți sincer pe dos. Sunteți total în afara voiei Sale. Ştiți că la sfârşit veți fi blestemați?“

Eu am răspuns: „Eu vreau să vă spun ceva. Să spunem că aveți dreptate cu argumentul d-voastră. Dacă sunt pe dos eu nu cred că sunt , dar totuşi dacă sunt pe dos şi aş ştii că voi trăi o sută de ani şi la sfârşitul vieții mele aş fi blestemat, şi El va spune: ‚Tu nu ai meritat să vii în cer la Mine, William Branham. Afară în întuneric!', ştiți ce aş face? Eu i-aş sluji totuşi în fiecare zi din viața mea până când va trebui să plec! Eu am avut parte de multe binecuvântări nemeritate de la El, încât El înseamnă pentru mine mai mult decât viața mea. EL este totul pentru mine.“

Tot ceea ce sunt, tot ceea ce sper să devin, prin mila şi îndurarea Lui am avut parte de tot. Eu am fost nenorocit, sărac, ticălos şi orb. Din îndurare El m-a vindecat. Eu sunt tare şi sănătos prin harul lui Dumnezeu. Eu am o vedere bună. Eu am de mâncare şi de băut, tot ce am nevoie. EL nu a făgăduit că îmi va da tot ce îmi doresc, ci ceea ce am nevoie.

Eu nu ştiu unde aş fi, dacă în ziua aceea voi fi alungat. Dar dacă aş şti că sunt pe dos şi Dumnezeu m-a ales ca să fiu pe dos, atunci vreau să rămân pe dos, pentru că vreau să îndeplinesc voia Lui. Eu Îl iubesc aşa de mult, de aceea doresc să se întâmple voia Lui. Aceasta este o expresie puternică, dar eu sper, că voi o s-o primiți în Duhul în care am spus-o. Vedeți, eu vreau să fac voia Lui. Dacă Îl rog câteodată pentru ceva şi El nu-mi dă, atunci mă bucur cât pot de mult când îmi spune da. Noi trebuie tot timpul să ne rugăm: „Voia Ta să se întâmple.“ Un „Nu“, care este în voia Lui este mult mai bine

decât un „Da“ care nu este în voia Lui. Aşa simțiți voi dacă Îl iubiți cu adevărat. Amin.

Când vorbesc despre El, nu mă mai pot opri. Oh, El este aşa de real, aşa de adevărat pentru mine. Prieteni, El este totul ce sunt eu, totul, ce pot să devin, totul, ceea ce aştept să devin. Este bazat în Isus Hristos, în Cuvântul Lui.

Eu sunt mulțumitor în seara aceasta pentru mărturia Duhului Sfânt şi mesajul Lui. Eu ştiu că unii dintre voi nu sunt de acord, dar eu v-am spus-o: eu sunt dator unui mesaj. Un semn a apărut. Dumnezeu nu trimite un semn, doar ca să arate că El ar fi Dumnezeu. Unui semn urmează întotdeauna un mesaj, o voce. Asta o ştie fiecare.

Isus a venit cu semne şi minuni. Atâta timp cât a făcut semne şi minuni, a fost un bărbat bine văzut. Dar când s-a aşezat şi început să aducă mesajul: „EU şi Tatăl una suntem.“ oh, asta li s-a părut pe dos. Dar vocea trebuia să urmeze semnul.

Moise a primit două semne. Fiecare semn avea o voce. Aşa este. Nu demult am predicat aici sau altundeva despre vocea semnului. Semnul trebuie să aibe o voce. Ea cauzează o transformare. Aşa este întotdeauna. Dacă nu, atunci nu a venit de la Dumnezeu.

Dacă vine un bărbat cu o slujbă deosebită şi aparte, care este conform Bibliei, şi acest bărbat ține de denominaținea lui cea veche, atunci uitați-l. Atunci nu are nimic. Aşa ceva nu face Dumnezeu. Este ca mana stricată. Este veche de patruzeci sau cincizeci de ani şi se mai face încercarea de a mânca mana care a căzut atunci. Copiii lui Israel au primit în fiecare zi mană proaspătă în exod. Aşa este. Nu se putea păstra.

Noi nu trăim într-o epocă trecută. Noi mâncăm mană proaspătă în călătoria în care ne aflăm acum.

Acum vrem să ne aplecăm capetele.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, Tu eşti aşa de adevărat. TU eşti prezent. Eu mă gândesc la harul Tău, DOAMNE. Noi Te-am văzut făcând atâtea lucruri. Noi am văzut cum ai vorbit prin poporul Tău în limbi şi cum ai dat tălmăcirea. O, Dumnezeule, noi vedem cum vindeci bolnavii, deschizi ochii orbilor, schilozii merg, surzii aud, muții vorbesc. Ce Dumnezeu mare şi puternic eşti Tu!

Noi recunoaştem că Tu ai promis aceste lucruri pentru zilele din urmă. Deşi există multe imitații omeneşti, dovedesc şi acestea că există numai un singur Dumnezeu adevărat. Eu mă rog, Tată ceresc, ca Dumnezeu să ne devină aşa de cunoscut, ca să vedem că Tu eşti aici.

DOAMNE, acum când oamenii vin în rândul de rugăciune, noi o facem pe baza făgăduinței care le-a fost dată. TU ai spus: „Aceste semne îi vor urma pe cei care cred.“

Aici stau predicatori-frați, bărbați pe care Tu i-ai ales să fie ceea ce sunt în seara aceasta, înainte de întemeierea lumii. TU ai ştiut încă înainte de a fi lumea, că noi vom sta în seara aceasta aici, căci Tu eşti nesfârşit.

De aceea ne rugăm pentru aceşti oameni bolnavi, Tată ceresc, pentru invalizi, pentru paralizați, pentru cei cu cancer şi toate celelalte care trec prin rândul de rugăciune. Fie ca ei să recunoască că acelaşi Dumnezeu care cunoaşte tainele inimii lor, îi vindecă numai dacă acceptă, privesc în sus şi cuprind.

Cine privea înspre şarpele de aramă şi vedea numai o bucată de fier care a fost prelucrată de un preot, nu ar fi fost vindecat pentru că nu ar fi înțeles despre ce este vorba.

Astăzi este acelaşi lucru, DOAMNE. Dacă privesc înspre un dar şi spun că le va ajuta, atunci ei nu au înțeles. Darul este numai o legitimare a prezenței lui Dumnezeu, care este aici pentru a vindeca. Îngăduie, Tată. Să se întâmple în Numele lui Isus. Amin.

Eu doresc ca pianistul sau pianista să cânte cântecul „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus.“ Unde este pianistul?

Eu îmi amintesc de prima mea slujbă de vindecare în Fort Wayne, Indiana. La pian şedea o fată de la menoniți şi cânta „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus“. Mi s-a adus un copil mic pe platformă. Era invalid. Când m-am rugat pentru copil, a sărit din brațele mele şi a fugit

peste platformă. Mama ei a leşinat. Bunica ei plângea.

Fata de la pian nu ştia nimic despre penticostali, pentru că ea aparţinea de menoniţi. Dar ea cânta. Părul ei lung cădea pe spate, şi a început să cânte în limbi această melodie. Clapele pianului s-au mişcat singure şi cântau: „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus“. Amin! EL este acelaşi, ieri, azi şi în veci.

Acum vrem noi şi voi toţi care şedeţi acolo, să ne rugăm. Voi, care veniţi în rândul de rugăciune, gândiţi-vă când ne vom pune mâinile peste voi, că Isus a spus: „Dacă crezi te vei face sănaţtos.“ Credeţi voi? Noi cântăm acum împreună.

Medicul cel Mare ne este aproape acum,
iubitul, scumpul Isus.
EL este aici cu mângâierea Lui,
(Noi vrem să închidem ochii,
în timp ce cântăm.)
nu este mântuire în afară de Isus.
Ascultă, cum se aude cântecul Îngerului!
O ce dulce sunet de bucurie!
(Dumnezeu, Tatăl nostru, vino acum
peste oameni.)
Cântă, inima mea cu bucurie:
Isus, Isus, Isus!

În timp ce treceţi pe aici, El este prezent. Credeţi-mă sau credeţi voi personal că El este aici. Rugaţi-vă acum toţi pentru aceşti oameni.

[Fratele Branham se roagă împreună cu alţi predicatori pentru bolnavi, în timp ce adunarea cântă. trad. germ.]

Toţi care cred, ridicaţi mâinile şi spuneţi: „Eu cred.“

Aici stă un bărbat. Aceasta a fost cauza că am prelungit şi am vorbit mai departe. Acest bărbat are cancer în ultimul stadiu. El merge cu cârje. Nu există nici o posibilitate în lume ca acest bărbat să trăiască mai departe, numai dacă Dumnezeu îl vindecă. El are cancer intestinal şi va muri dacă Dumnezeu nu îşi va arăta îndurarea faţă de el. Eu aş dori să am un cuvânt de încurajare pentru acest bărbat.

Tu ştii că medicii nu mai pot face nimic pentru tine. Este într-un stadiu prea înaintat. Tu ai numai o şansă, şi anume în Hristos. Frate, şi eu voi muri într-o zi. Dacă întârzie Isus, trebuie să pleci şi tu. Eu trebuie să stau faţă-n faţă cu tine la judecată.

Tu ştii că este totul însemnat, ca la televizor, fiecare mişcare este înregistrată. Fiecare cuvânt care îl spunem, se înregistrează. Televizorul o dovedeşte. Nu formează tabloul, ci transmite emisiunile într-un aparat. El nu le produce. Televiziunea a existat deja când era Adam pe pământ. A existat deja când Moise a trecut prin Marea Roşie. A existat deja când Ilie era pe muntele Carmel. Dar acum a fost descoperit.

Toate mişcările noastre şi fiecare ton este înregistrat, şi noi vom sta faţă-n faţă cu aceasta la judecată. Fiecare mişcare o vom vedea. Eu trebuie să răspund pentru cuvintele mele pe care ţi le spun ţie ca predică. Eu trebuie, pentru că Dumnezeu mă va trage la răspundere.

Dacă aş putea, te-aş vindeca, căci tu ai numai puţin timp, fie doar că Dumnezeu te vindecă. În timp ce am venit la tine jos şi m-am rugat pentru tine, am făcut tot ce am ştiut. Frate, dacă ar mai exista încă ceva pe pământ ca să-l ajute pe un om în starea aceasta, aş face-o.

Eu vreau să te rog ceva. Tu eşti vindecat, pentru că Isus a spus-o. „Prin rănile Lui suntem vindecaţi.“ Dacă poţi s-o primeşti în adâncul inimii tale, nu vei muri acum, ci vei trăi.

Noi ştim, acest fel de „televiziune“ este şi în această încăpere. Noi ştim asta, chiar dacă nu o vedem. Noi nu putem să o vedem cu ochii noştri, pentru că nu sunt făcuţi pentru aşa ceva. Simţurile

noastre nu pot să o cuprindă. Este necesar un tub, un cristal.

Aşa este Dumnezeu prezent. Noi nu Îl vedem, dar ştim că El este aici. Isus Hristos este acelaşi. Vedeți, El s-a dovedit ceea ce este. În ceea ce priveşte vindecarea, chiar dacă ar sta El în persoană aici, nu ar putea face mai mult pentru tine nimic, chiar dacă ar sta Fiul lui Dumnezeu aici. Dar El este aici, pentru că ni s-a descoperit. EL este aici ca acelaşi, pentru a te vindeca şi a te face sănătos.

Doamna care este acolo în scaunul rulant mi-a spus: „Tu te-ai rugat pentru binecuvântare şi mi-ai proorocit că voi primi un copil.“ S-a împlinit şi ea a primit copilul.

Doamna care şade aici a avut o operație la guşă. După aceea a paralizat. Noi întâlnim asemenea probleme foarte des. Soră, eu ştiu că tu eşti o creştină adevărată. De ce te-a lăsat Dumnezeu să şezi aici, nu ştiu. Eu cred, că a fost poate din cauza credinței tale. Tu încerci să crezi, ca să poți ieşi din scaunul rulant. Priveşte: nu încerca, ci crede acum şi se va întâmpla. De mai mult nu este nevoie. Începeți imediat şi ne vom însănătoşi. Voi, în scaunele rulante, indiferent unde şi cine sunteți: gândiți-vă că Hristos este prezent.

Voi întrebați: „Există cineva care vede cum se mişcă chipul meu?“ O, da.

Chiar şi cuvintele lui Isus Hristos când era aici pe pământ, circulă acum prin încăpere. Nu mor niciodată. Câți ştiu că este dovedit ştiințific? Bine, ce este? Duhul ia Cuvântul care este scris şi îl realizează. O glorie!

EL este aici. DOMNUL este acum aici. Noi am văzut aşa de mult ceea ce a făcut El, încât ne tulbură un pic. Numai dacă am putea cuprinde, că nu este nici mitologie şi nici o exprimare teologică, ci dovada a ceea ce a făgăduit El şi anume că se va arăta în ziua aceasta. Acum o face în văzul tuturor. Ce lucru minunat! Nu este minunat?

Acum credeți. O vei crede? Crede că nu vei muri. Tu vei trăi şi Îl vei slăvi pe Dumnezeu. Te-ai lăsat botezat? Eşti tu un creştin? Tu eşti un creştin. Tu vrei să trăieşti spre slava lui Dumnezeu. Atunci mergi şi trăieşte, fratele meu. În Numele lui Isus Hristos, trăieşte!

Soră, vrei să umbli spre slava lui Dumnezeu şi să ai grijă personal de copilul tău? Atunci mergi, soră, în Numele lui Isus Hristos.

Voi toți faceți acelaşi lucru în Numele lui Isus Hristos. Voi nu veți uita niciodată motelul Westward, pentru că prezența lui Dumnezeu a fost în seara aceasta aici. La El nu depinde de persoană. EL vrea numai ca voi să credeți. Credeți acum? Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum vrem să ne aplecăm capetele. Eu nu ştiu cine este responsabil pentru încheierea adunării. Fratele Mushegian aici. Vino aici, frate. El se va ruga în încheiere. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Amin.

****

*****

*